

Sygn. akt V.2 Ka 217/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Sędziowie: SSR del. Katarzyna Gozdawa-Grajewska (spr.)

SSO Olga Nocoń

Protokolant: Roman Czarnacki

w obecności Magdaleny Szymańskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 r.

sprawy:

M. M. (1) /M./

syna M. i G.

ur. (...) w K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 178 a § 4 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 26 lutego 2014r. sygn. akt IX K 993/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcia zawarte w punkcie 2 i 3;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 / dwadzieścia/ złotych oraz obciąża go opłatą za obie instancje w kwocie 180 /sto osiemdziesiąt/ złotych.

Sygn. akt. V.2 Ka 217/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z dnia 26 lutego 2014r. sygn. akt. IX K 993/12 uznał oskarżonego M. M. (1) za winnego występku z art. 178a § 1 kk i 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 64 § 1 kk polegającego na tym, że w dniu 29 lipca 2012r. w B. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki

F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badania alkometrem I - 1,30, II - 1,28, III - 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc wcześniej dwukrotnie prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem w sprawie sygn. akt. IX K 522/06 z dnia 28 lipca 2006r. orzeczonego za przestępstwo przez Sąd Rejonowy IX Wydział Grodzki w Rybniku oraz wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 607/06 z dnia 8 marca 2007r. orzeczonego za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Mikołowie, za które Sąd Rejonowy w Rybniku skazał go wyrokiem łącznym z dnia 19 listopada 2008r. w sprawie o sygn. akt. III K 568/08 na karę 2 lat pozbawienia wolności którą odbywał w okresie od 9 marca 2010r. do 25 maja 2011r. będąc uprzednio warunkowo zwolnionym i za to na mocy art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności. Jednocześnie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie wymierzonej kary warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata. Zaś na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył mu karę grzywny 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł. Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Na podstawie zaś art. 627 kpk obciążono oskarżonego kosztami postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, który powołując się na przepisy art. 438 pkt. 4 kpk wyrokowi temu zarzucił: rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu M. M. (1) tj. orzeczeniu kary rażąco łagodnej, a zwłaszcza orzeczeniu wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, podczas gdy wielokrotna karalność oskarżonego, w tym dwukrotne skazanie za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz fakt popełnienia zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, przy braku jakichkolwiek pozytywnych prognoz wobec oskarżonego wskazują jednoznacznie na konieczność wymierzenia mu znacznie surowszej kary pozbawienia wolności i to bez jej warunkowego zawieszenia. Podnosząc ten zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu M. M. (1) kary 2 lat pozbawienia wolności wnioskowanej przez oskarżyciela publicznego przed Sądem I instancji.

Z uzasadnienia apelacji wynikało natomiast, że tak naprawdę autor apelacji kwestionował błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który wpłynął na treść orzeczenia, a polegający na niesłusznym przyjęciu przez Sąd I instancji, że postawa M. M. (1) jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa uzasadniają zastosowanie wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności sprawy przeczą przyjęciu takowego twierdzenia. Zdaniem apelującego brak jest w sprawie jakichkolwiek pozytywnych przesłanek pozwalających na warunkowe zawieszenia kary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Prokuratora okazała się zasadna o tyle, że skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego w środku odwoławczym.

Odnosząc się do zarzutu apelacji wyartykułowanego w uzasadnieniu środka zaskarżenia - polegającego na błędzie w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, przez uznanie, że wobec oskarżonego zaistniały przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk pozwalające na warunkowe zawieszenie wobec niego kary pozbawienia wolności, stwierdzić należy, że instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary jest instytucją stosowaną przede wszystkim ze względu na osobę sprawcy. Najważniejszym warunkiem jej orzeczenia jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach sprawcy. Sąd wymierzając karę i oceniając ją przez pryzmat ogólnej dyrektywy wymiaru kary określonej w art. 53 kk jak i dyrektywy szczególnej wynikającej z art. 69 kk ma nie tylko prawo ale i obowiązek uwzględniać uprzednią karalność oskarżonego, która jednocześnie pozwoli ocenić, czy kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 stycznia 2009r. IV KK 368/08).

Tymczasem okoliczności sprawy wskazują, iż oskarżony jest sprawcą niepoprawnym - uprzednio karanym za przestępstwa przeciwko mieniu i dwukrotnie za występki z art. 178 a § 1 kk, za które odbywał karę pozbawienia wolności w warunkach zamkniętych. Nie dość tego zarzucanego mu obecnie czynu dopuścił się w warunkach powrotu

do przestępstwa i przebywając na warunkowym przedterminowym zwolnieniu. (postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 26 kwietnia 2011r. został warunkowo zwolniony z okresu próby do 24 maja 2013r. zobacz karta karna k. 56) Tym samym przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności podmiotowych i przedmiotowych sprawy nasuwa się wniosek, iż orzeczona przez Sąd Rejonowy kara z warunkowym zawieszeniem nie spełni wymogów prewencji indywidualnej jak i generalnej. Nie zrealizuje też celów wychowawczych oraz godzi w interes publiczny, nie stanowi również skutecznego zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Biorąc zatem pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu (duże stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego i stopień zagrożenia, które wywoływał w ruchu drogowym), działanie z premedytacją, lekceważenie dotychczasowych orzeczeń sądów jak i przede wszystkim nieskuteczność dotychczasowego karnego oddziaływania wobec oskarżonego, przyjęcie przez Sąd I instancji pozytywnej prognozy kryminologicznej, wyrażającej się w założeniu, iż M. M. (1) będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa było błędne i tak naprawdę nie poparte żadnymi argumentami. Sąd Rejonowy nie wskazał przesłanek na podstawie których oparł to swoje przekonanie, a Sąd II instancji w materiale zgromadzonym w aktach sprawy się ich nie dopatrzył. Należy zwrócić uwagę, że „pozytywna prognoza kryminologiczna” nie jest abstrakcyjnym oderwanym od rzeczywistości pojęciem, lecz efektem szczegółowej analizy właściwości i warunków osobistych sprawcy. Tymczasem wskazane przez Sąd Rejonowy okoliczności, które skłoniły go do skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności są tak lakoniczne jak i mało konkretne. W opinii Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie wystąpiły podstawy przemawiające za zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Bowiem dotychczasowa postawa M. M. (1), popełnianie kolejnych przestępstw przeciwko różnym dobrom prawnym, niedotrzymywanie warunków poprzednio zawieszonych kar pozbawienia wolności i warunkowego przedterminowego zwolnienia świadczy o niepoprawności oskarżonego i lekceważeniu przez niego tak norm prawa jak i orzeczeń sądów.

Z tych powodów Sąd Okręgowy uchylił rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, okresie próby, oraz wymierzonej karze grzywny.

Równocześnie Sąd II instancji uznał, iż kara 2 lat pozbawienia wolności byłaby niewspółmierna do stopnia zawinienia sprawcy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przezeń występku. Stąd też Sąd II instancji nie uznał za stosowne podwyższyć orzeczoną karę pozbawienia wolności do 2 lat zgodnie z wnioskiem Prokuratora. Kara wymierzona przez Sąd I instancji jest adekwatna do wagi i okoliczności występku, którego M. M. (1) się dopuścił. Kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku spełni swoją rolę w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej a jednocześnie uświadomi społeczeństwu, iż popełnianie kolejnych przestępstw nie popłaca. W opinii Sądu Okręgowego tak zmieniona kara spełni oczekiwane cele w zakresie społecznego oddziaływania kary oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma ona osiągnąć wobec skazanego. Zważywszy zaś na warunki i właściwości osobiste oskarżonego w pełni uprawnia przypuszczenie, że kara zmieniona przez Sąd II instancji pozwoli osiągnąć swoje cele, a w szczególności spowoduje, że M. M. (1) nie popełni ponownie przestępstwa. Tak orzeczonej karze nie sprzeciwiają się też potrzeby w zakresie prawidłowego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W pozostałym zakresie utrzymano w mocy zaskarżony wyrok jako słuszny.

Jednocześnie Sąd Okręgowy obciążył oskarżonego kosztami postępowania na które złożyły się wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł oraz opłata za II instancję w kwocie 180 zł.